

Vøde osv. Det var med Henſyn til denne Diring, jeg, idet jeg begyndte at henſtte det mig givne Ord, henlede Dpmærkſomheden paa, at den ærede Ordſfører netop meente, at naar man henviſer de Sager, hvori der kan være Tale om større Straf, til den ſamlde Kriminalret, vilde der kun blive ſaa Sager tilbage for Afdelingerne. Her mener han, at der kun vil blive ſaa Tilfælde, hvor der bliver Spørgſmaal om Appel, fordi den overveiende Deel af Sagerne ikke vil medføre større Straf end de nævnte. Den ærede Ordſfører bemærkede, at der med Henſyn til enkelte Udtalelſer af mig var en Modſigelse tilſtede. Mig er det ſaa klart, at der ikke fra min Side har været nogen Modſigelse, at jeg ikke ſkal dvæle derved; men det forekommer mig klart, at netop med Henſyn til diſſe to Punkter, med Henſyn til de to Beviſer, ſom den ærede Ordſfører har hentet derfra, er der virkelig en Modſigelse tilſtede hos ham.

Ordſføreren: Jeg finder kun Anledning til, at gjøre en eneſte Bemærkning med Henſyn til den høitærede Juſtitsministers Foredrag, nemlig den, at han viſtnok har gjort mig ſtor Uret, naar han troer at have grebet mig i en Modſigelse. Hvad jeg bemærkede var, at nærværende Lovforſlag med dets Behandling af offentlige Politifager dog viſtnok tænkte paa at lade alle diſſe Sager nyde godt af Offentlighed og Mundtlighed, og jeg fandt derfor, at det var en Ulempe, ſelv med den af den høitærede Juſtitsminister anthede Middelvei, hvorpaa Landſthingets Udvalgsbetænkning i ſin Tid gav en vis Anviſning, om man vilde begrænſe Politirettens Competence til at idømme 20 Rd.s Mulkt eller ſimpelt Fængſel i 8 Dage, fordi ſaa vilde ikke alle Politifager ſaae deres Paadømmelſe ved de nye Afdelinger for Politiretten. Da jeg derimod talte om Appel til Høieſteret og ikke deelte den høitærede Juſtitsministers Frygt for, at den ſkulde blive ſaa idelig og mangfoldig, ſom han antager, gjorde jeg opmærkſom paa, at viſt ikke overmaade mange offentlige Politifager kunde ventes at drage større Straf efter ſig end 20 Rd.s Bod eller 8 Dages ſimpelt Fængſel. Jeg troer ikke, at der i ſaa Henſeende er nogen Modſigelse. Iøvrigt

ſkal jeg med Henſyn til Spørgſmaalet ſelv ganſte henholde mig til mine tidligere Betragtninger.

Da ikke Flere begjærede Ordet, giſt man til Afſtemning, hvorved:

Forſlag af Udvalget til § 14:

Paragrafen affattes ſaaledes:

Dommen i de Sager, der finde deres endelige Afgjørelſe i en af Retsens Afdelinger for de offentlige Politifager, bør affiges i ſamme Retsmøde, hvori Sagen er optagen til Dom, eller i alt Fald næſte Retsdag, medmindre dens Behandling har været forſat gennem flere Retsmøder, i hvilket Tilfælde der tilſtaaes Dommeren en Friſt af indtil 8 Dage til Dommens Affigelse. Vedkommende blive i ſaa Fald ſtriftlig at indkalde med Aſtens Varſel til at høre Dom affagt.

Overſtiger den idømte Straf ikke en Vøde af 20 Rd., ſimpelt Fængſel i 8 Dage, Tvangsarbejde i 12 Dage, eller for Børn under 15 Aar Riis eller Fængſel i 8 Dage, kan Dommen hverken fra Domsældtes eller det Offentliges Side paaankes. I modſat Fald kan den derimod indankes for Høieſteret, vedtoges eenſtemmig med 33 Stemmer.

Sagen i ſin Heelhed ſattes derpaa under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, giſt man til Afſtemning, hvorved Lovforſlaget (ſee Anhang A. Sp. 1769, cfr. Sp. 1709 ff.), efterat dets §§ 1 og 22 vare oplæſte, vedtoges eenſtemmig med 33 Stemmer.

Formanden: Lovforſlaget ſkal nu blive ſendt tilbage til Formanden for det andet Thing, med Anmodning om atter der at forelægge det.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af Udkaſt til Lov om en Omordning af Overformynderiernes i Kongeriget med Undtagelſe af Kjøbenhavn.

(Førſte Behandling findes i Tidenden Sp.